

Sygn. akt II Ca 907/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Aleksandra Żurawska

Protokolant: Bogusława Mierzwa

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2013r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z o.o. w S.**

przeciwko **P. P.**

o zapłatę 2.023,64 zł

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 9 października 2012 r., sygn. akt I C 166/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej 300 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn.akt II Ca 907/ 12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Kłodzku zasądził od pozwanego P. P.na rzecz strony powodowej (...)w S.kwotę 2.023,64 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 września 2010 roku oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 717 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. P.dokonał u strony powodowej (...) sp. z o.o.w S.zamówienia stolarki okiennej . Strony zawarły umowę o dzieło w dniu 21 czerwca 2010 roku i określiły zakres usług remontowo-budowlanych w postaci demontażu starej stolarki zgodnie ze specyfikacją oraz wbudowanie nowej stolarki w obiekcie położonym w (...)za wynagrodzeniem w kwocie 3.423 zł. Termin realizacji określono wskazując , że rozpoczęcie prac nastąpi 9 lipca 2010 roku a zakończenie 10 lipca 2010 roku. Na poczet umowy pozwany wpłacił zadatek w kwocie 1400zł. W sprawie realizacji zawartej umowy strony prowadziły korespondencję mailową, ustalając szczegóły. Umowa została wykonana w dniu 19 lipca 2010 roku. Protokół odbioru podpisała nazwiskiem pozwanego osoba obecna w obiekcie. Pozwany nie podpisał protokołu odbioru

i zaprzecza odebraniu stolarki i jej montażowi przez stronę powodową. Wykonaniem umowy zajmował się D. Ł., który przed jej wykonaniem sprawdził wpływ zadatku od pozwanego i dokonał pomiarów oraz sporządził ofertę oraz A. C., który jako podwykonawca stale współpracujący z powodem zamontował stolarkę u pozwanego. Był to jedyny montaż stolarki w tym rejonie. Strona powodowa zapłaciła A. C. za usługę i wydała do montażu zamówione okna. Pozwany nie złożył do akt i nie przekazał ustanowionemu pełnomocnikowi- adwokatowi żadnych dokumentów wskazujących by okna u pozwanego wykonała inna firma.

Sąd Rejonowy wydając powyższy wyrok wskazał na treść art. 6 k.c., art.627 k.c. i art. 642 k.c.

Pozwany zaskarżając powyższy wyrok w całości apelacją, zarzucił:

naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 217 § 2 k.p.c. w zw. z art.227 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie wskutek odmowy przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu stolarki okiennej na okoliczność ustalenia czy okna zamontowane u pozwanego pochodzą od strony powodowej jako zmierzającego do przewlekłości postępowania, w sytuacji gdy dowód ten ma istotne znaczenie dla udowodnienia zarzutów pozwanego;

2) naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 232 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w wyniku przyjęcia, że obowiązkiem strony powodowej było uprawdopodobnienie wykonania umowy, w sytuacji gdy obowiązkiem strony powodowej było oczywiście udowodnienie tych okoliczności;

3) naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez niewszzechstronną ocenę materiału dowodowego wskutek przyjęcia, że pozwany przyznał fakt zawarcia ze stroną powodową umowy oraz fakt zapłaty zadatku, w sytuacji gdy pozwany wyraźnie zaprzeczył, iżby zawierał jakąkolwiek umowę ze stroną powodową oraz nie potwierdził wpłaty kwoty tytułem zadatku;

Pozwany wskazując na powyższe wniósł o:

- dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu stolarki okiennej na okoliczność ustalenia czy okna zamontowane u pozwanego pochodzą od strony powodowej.

oraz o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości,

2) zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy przyjmując ustalenia Sądu Rejonowego za własne, zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Przystępując w pierwszej kolejności do rozważenia zarzutu pozwanego naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 § 1 k.p.c. z tej przyczyny, że pozwany w piśmie procesowym z dnia 20 kwietnia 2012 roku podniósł, że „przeczy wszelkim okolicznościom podnoszonym przez powódkę poza tymi, które wyraźnie przyznaje. Pozwany kwestionuje tak zawarcie z powódką umowy, jak i w przypadku uznania, że jednak doszło do jej zawarcia, wykonanie umowy przez powódkę”, zauważyć należy, że kwestionując ustalenia Sądu Rejonowego w zakresie zawarcia przez strony umowy demontażu starej stolarki i montażu nowej stolarki według specyfikacji (vide: k.43, k.98-99) oraz wykonania przez powoda tej umowy, skarżący ograniczył się jedynie do oświadczenia, że nie zawarł z powódką żadnej umowy, ani na piśmie, ani ustnie nie próbując nawet wskazać, z jakiego powodu złożone co do tej kwestii zeznania świadków D. Ł. i A. C. należałoby uznać za niewiarygodne, bądź też dlaczego ustalenia Sądu dokonane na podstawie maili sporządzanych przez pozwanego i adresowanych do powódki dotyczących między innymi podziękowania pozwanego

za umowę i specyfikację (vide: k. 98-99) oraz na podstawie dokonanego przez pozwanego w dniu 6 lipca 2010 roku przelewu na konto powódki kwoty 1.400 zł tytułem zaliczki do umowy nr (...)-/U P. P. (...)-(...) D. ul. (...) (vide: k. 103) są sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, zasadami doświadczenia życiowego lub wskazaniem wiedzy. Za sprzeczne z tymi regułami należy niewątpliwie uznać stanowisko pozwanego, że zrealizował zamówienie na okna w starym poniemieckim budynku w innej firmie, która dostarczyła mu stolarkę w ciągu trzech dni od dnia złożenia przez pozwanego zamówienia (vide: k. 67) w sytuacji, gdy mimo wezwania Sądu Rejonowego, nie przedłożył on w terminie wskazanym przez Sąd, żadnych dowodów dla ustalenia powyższego faktu.

Należy przy tym wskazać, że według ugruntowanego w orzecznictwie stanowiska, zarzut obrazu przepisu art. 233 § 1 k.p.c. nie może polegać jedynie na zaprezentowaniu własnych, korzystniejszych dla skarżącego ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej, korzystniejszej dla skarżącego oceny materiału dowodowego (porównaj postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 roku, II CKN 572/99).

Jeżeli zatem z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, chociażby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Jedynie w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie Sądu wykracza poza schematy logiki formalnej, albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo – skutkowych, to tylko wtedy przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 września 2002 roku, sygn. akt II CKN 817/00).

Skoro więc skarżący nie zdołał podważyć ustaleń Sądu I instancji, według których powódka dokonała demontażu starych okien i montażu nowych okien według uzgodnionej między stronami specyfikacji, to ustalenia te należało uznać za prawidłowe.

Zarzuty apelacji pozwanego dotyczące naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 232 k.p.c. nie są zasadne, bowiem wyżej wskazane dowody są wystarczające dla uznania, że powódka udowodniła zgodnie z treścią art. 6 k.c., a nie tylko uprawdopodobniła jak to przyjął Sąd Rejonowy, że wykonała w przedmiotowym budynku będącym w posiadaniu pozwanego demontaż starej stolarki i montaż nowej stolarki zgodnie z ustaloną między stronami specyfikacją.

Nie są również trafne zarzuty apelacji dotyczące naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 217 § 2 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez nie dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia czy zamontowana u pozwanego stolarka została wyprodukowana przez powódkę, bowiem z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika, że dowód z opinii biegłych jest konieczny – art. 278 § 1 k.p.c. - tylko wtedy, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych. W niniejszej sprawie nie dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na powyższą okoliczność nie pozbawiło Sądu I instancji możliwości sprawdzenia za pomocą dowodu z zeznań świadków oraz dowodów z maili stron, czy powódka wykonała demontaż i montaż nowej stolarki. Stanowczo przy tym należy wskazać, że ciężar udowodnienia wykonania przedmiotowego demontażu i montażu nowej stolarki przez inną firmę, a nie przez powoda, zgodnie z treścią art. 6 k.c. spoczywał na pozwanym. Temu wymaganiu pozwany w niniejszym procesie nie sprostał.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną.

O kosztach postępowania instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., art. 391 § 1 k.p.c.